

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po

10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Z dnem 1. oktobra t. l. se prične naročevanje za zadnje četrletje tega leta.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 " 50 "
„ četr leta	3 " 30 "
„ jeden mesec	1 " 10 "
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 " — "
„ četr leta	4 " — "
„ jeden mesec	1 " 40 "

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

Dva važna predloga.

V današnjej seji deželnega zbora kranjskega stavila sta se dva predloga, ki sta oba izredne važnosti. Gosp. Svetec poprijel se je jako perečega vprašanja o kranjski hranilnici ter to vprašanje tako izvrstno rešil, da mu bode vsak rodoljub hvalo vedel, prečitavši njegov predlog.

Gosp. Svetec je namreč predlagal, da deželni zbor sklene:

Zakon

veljaven za vojvodino Kranjsko zastran rezervnega zaklada kranjske hranilnice v Ljubljani.

Po nasvetu deželnega zbora Moje vojvodine Kranjske ukazujem tako:

§. 1. Rezervni zaklad kranjske hranilnice v Ljubljani, kolikor ni potreben za upravne ali pokojninske stroške in hranilničnim ulogam za varnost, podpada po svojem, v hranilničnem pravilniku od 26. septembra 1844 (§. 12) in oziroma v hranilničnega

društva pravilih (§§. 20 črka d in 25) izrečenem, namenu nadzorstvu deželnega zbora.

§. 2. Deželni zbor izvršuje to nadzorstvo po deželnem odboru, ki ima pravico, svojega poverjenika k sejam občnega zbora Ljubljanske hranilnice pošiljati, ter paziti, da se z rezervnim zakladom pravilno in brez škode za deželne koristi gospodari. Deželni odbor sme sklepate, deželnim koristim protivne, ustanoviti.

§. 3. Izdatkom iz rezervnega zaklada, ki neso upravni ali pokojninski, treba je do 20 000 gld. zneska pritrditve deželnega odbora; za večje zneske, če ko bi hranilnica nehala, za končno porabo tega zaklada, treba je pritrditve deželnega zbora.

§. 4. Nadzorstvo, ki ga ima po hranilničnem pravilniku državna vlada, ostane tudi posehmal ne-spremenjeno.

§. 5. Mojemu ministru notranjih rečij, naroča se izvršitev tega zakona.

Drugi predlog pa je stavil g. poslanec vitez Schneid in ta slove:

1. da se napravi peticija na visoko vlado, naj ona upliva na c. kr. priv. južne železnice družbo in dà napotek glavnemu ravnateljstvu c. kr. državnih železnic, da c. kr. priv. južna železnica premeni svoje tlače tarife za osobe in blago, da vzame Ljubljano in eventuelno tudi druge kraje na Kranjskem mej avstro-ogerske zvezne tarife in s tem dá one olajšave, po katerih bi se zopet mogli zboljšati močno škodovani interesi poljedeljstva, trgovine in obrtništva v kronovini kranjski, zlasti pa v glavnem mestu v Ljubljani;

2. da se izvoli iz treh članov obstoječa deputacija deželnega zbora in odpošlje na Dunaj, da ondu predloži peticijo in storiti potrebne korake.

Razmere na Štajerskem.

[Izv. dop.]

Volitve v deželnem zboru so končane, kako? o tem ne bodo več govorili, saj deželni zbor že zboruje in vsakdo ve, da je v veliki večini nemško-liberalen in nam protiven. — Pogledati hočem malo za zagrinjalo in vprašati, ali res ni bilo mogoče, da bi bila v deželnem zboru konservativna stranka prišla do zmage, in če je bilo to mogoče, zakaj se ni

to uresničilo? — Nastopiti hočem pot analize in prišel budem do neovrgljivih sklepov. — Začnimo z mestno skupino Celje. — Iz vseh poročil smo zvedeli, da je pri volitvi v Celji deželne namestnije sovetnik g. Haas kot vladni komisar fungiral, in da je on prvi bil, kateri je svoj glas nemškoliberalnemu kandidatu dal. Za njim je volil c. kr. dvorni svetovalec Heinricher istega kandidata, za njim pa vsi drugi sodnijski, politični, davkarski uradniki z malo izjemo. Okrajni glavar vsekdar hodi po potu, katerega mu vlada kaže. Gospod Haas ni tako volil, ker je baje g. dr. Neckermann osoben prijatelj deželnega namestnika Kübecka. On voli dosledno in vsekdar tako, on se je kot posestnik hše v Ptuj tudi tamkaj vsekdar volitev v okrajni zastop udeleževal, in vsekdar nemško-liberalce volil.

V Brežicah so pri volitvi v deželni skupini vsi vladni komisarji le nemškoliberalci v volilne komisije volili, in so se s tem izgovarjali, da se jim je to na jedni strani po naključbi pripetilo, na drugi strani pa je to moralo tako biti, ker je bila večina volilcev na liberalni strani. — V Ptuj se je okrajni glavar g. pl. Premerstein letos volitvam odtegnil, ter odšel na počitnice. Začelo se je namreč o kompromisu v skupini velikoposestnikov govoriti in nemogoče ni bilo, da bi konservativna stranka do krmila prišla, in da bi se sedež njegovega pokrovitelja g. Kübecka omajal. Rajši je torej nevarnosti se izognil. Tudi se je lani o priliki potovanja Nj. Veličanstva zaradi svojega malotaktnega obnašanja malo spekel; zaradi tega se je sedaj ognja ogibal. Ali če v preteklost pogledamo, nabajamo ga vsekdar na strani nemško-liberalcev, v očitnem nasprotju s slovensko stranko; le njemu se imajo nemško-liberalci zahvaliti, da so v Ptujskem okraju zastopu večino dobili, kajti on je legitimacijske izkaznice po svojem slugi nemško-liberalnim pooblaščencem dostavljal, namesto da bi se izročeval naravnost ženskam, ki imajo volilno pravico, ravno tako, kakor letos pri volitvi v deželnem zbor Ptujski župan, kateri je celo volitev vodil, a tudi ni legitimacijskih izkaznic osebam izročeval, katere bi imele po pooblaščenih voliti, ampak nekemu za to posebej sestavljenemu odboru nemško-liberalne baže. Da bi bil tedaj Ptujski okrajski glavar tudi pri volitvi v deželnem zbor

LISTEK.

Kitaj in njegove naprave.

Dozgodovinska doba.

(Dalje.)

Zapomnite si: po narodnem sporočilu prvi človek drži v jednej roci solnce, v drugej luno. Solnce in luna sta pri nas simbola možkega in ženskega spola. In od njih zjedinenja se je rodilo trpeče in ničevno človeštvo; to sporočilo je nekoliko podobno svetopisemskemu tekstu in ima neko sličnost z zgodovinskim jabelkom. Mi si predstavljamo baš ono katastrofo kot nepričakovano snidenje solnca — moža in lune — ženske. To mislim, da je baš ta poskus razumeti nравstveni greh, samo nekoliko bolje izražen.

Za tem zgodovinskim poročilom sledi pravljica o prvih poskusih osnovati civilizacijo, če je mogoče s to besedo označiti prve korake človeka na zemlji in njegove prve zmage nad nevednostjo.

Prst božje previdnosti, ki veduo čuje nad človekom in blagoslovja njegova dela, se jasno kaže v našej zgodovini. Jasno se to pripoveduje, da se

prvi carji, ki so položili začetek kitajskej civilizaciji, bili ljudje navdihneni z božjo modrostjo. Ti cesarji časté se kakor svetniki. Zgodovina točno ne določuje, kdaj so živel, kaže nam samo na njih dela.

Prvi car imenuje se „car neba“. Naučil je nas razločevati čas in živel je 18.000 let. Drugemu je ime „car zemlje“, živel je tudi 18.000 let. Njemu pripisujejo razdelitev meseca na 30 dñij. Tretji car je „car ljudij“, za njegove vlade se je začenjalo družbino življenje. Razdelil je svoje ozemlje na devet delov in v vsacega je poslal jednega člena svoje rodbine za načelnika. Vladal je celih 45.500 let. Za vlade vseh teh treh carjev, ki obsegata dobo 81.000 let, se nikjer ne omenja niti o stanovanji, niti o obleki. Ljudje so živeli v jamah, bali se neskožljiv, in čuvstva sramote so bili poznavali. Zakaj se je pa potem vse tako spremenilo? Zgodovina o tem niti besedice ne omeni. Imenuje prvi treh carjev (nebo, zemlja, ljudje) in samo soditi o progresivnem padanju človeštva.

Za vlade četrtega carja, ki se imenuje „car gnezd“, začenja se borba za obetank. Človek se prideva varovati se divjih zveri in dela hiše iz lesa. Ogrinja se z živalskimi kožami in v tekstu svetega

pisanja je različje mej izrazoma ogrinjati se in oblačiti se.

Poljedelstvo še ni znano.

Peti car se je imenoval car ognja. Opazujem prirodo, iznašel je ogenj in pokazal način, kako ga dobivati. Naučil je ljudi hišnega življenja, trgovine z zameno in prvi je začel zavezavati ozle na vrvi, da bi ne pozabil kaj važnega. Njegov naslednik Fu-Hi naučil je ljudi ribolova, lova in živinoreje. Objavil je osem dijagramov, to je glavnih načel, po katerih se ravna ves tek civilizacije, in položil je temelj filozofiji. Za njegove vlade so tudi navstale lastinske pravice.

Ta veliki car, katerega naše knjige časté kot božjega poslanca, uravnal je največ naprav, katere sedaj označujejo kitajske hravnosti. Določil je štiri letne čase in sestavil koledar. Po njegovej sistemi je prvi dan prvi pomladni dan, ki pa je sredi zime, ako štejemo po koledarji, ki je v rabi pri zapadnoevropskih narodih. Zakon z vsemi ceremonijami začel se je tudi za njegove vlade; za doto so tedaj dajali zverinske kože. On je pokazal ljudem štiri strani sveta (vzhod, zapad, sever in jug) in izumil godbeno orodje.

Njegov naslednik je bil Čeng-Nung — car

z vso močjo in svojo avtoriteto na strani nemških liberalcev stal, da je bil doma, ni dvojiti, posebno, če se spominjamo, da je pri volitvi v državni zbor proti dru. Raiču z gasom agitoval: „le popa ne“. — Mariborski okrajski glavar je očitno proti baronu Gödel-u in dru. Radaj-u in za Schmidererja agitoval. Pri volitvah volilnih mož v Slovenjebistriškem okraji, spremjevali so ga nemško-liberalci, kateri so že takrat zaradi neredov pri sv. Martinu v kazenski preiskavi bili. Gospod deželni namestnik se je baje izrazil, da on želi, ka bi dr. Schmiderer in dr. Radaj izvoljena bila, le g. baron Gödel ne. — Pri zborovanji štajerskih konservativcev v Mariboru je konservativni stranki v velikem posestvu le kakih 10 glasov do večine manjkalo, kakor je zanesljiv račun kazal, g. Kübek pa je baje že 20 pooblastil v rokah imel. Če bi bil tedaj on ta pooblastila konservativni stranki odstopil, bi bila večina v deželnem zboru konservativna. Zakaj on tega ni storil, to g. Taaffe vē — meni se je iz zanesljivega vira le toliko poročalo, da g. Kübek konservativne večine v deželnem zboru ni želel, ker bi bil s tem njegov sedež omajan in ne bi bilo mogoče, da bi g. baron Gödel deželni namestnik postal.

Tako se tudi more razumeti, zakaj je gosp. Kübek v Mariborskem volilnem okraj ravno proti gosp. Gödelnu parolo izdal. Tako se je pri naši vladni ljudstvo osebi žrtovalo mesto naopak. Da ima g. Kübeck dobrega pokrovitelja, že iz tega sodimo, ker so se skoro v vseh deželah deželni namestniki pod sedanjem vladom spremenili, le na Štajerskem ne. Naši poslanci pa se lahko odločijo stopiti na stran vlade, ali pa jej nasprotovati, njihovi previdnosti prepuščam, kaj da imajo storiti. — V Slovenski Bistrici so o priliki zborovanja slovenskega političnega društva cesarsko zastavo insultirali in občinski urad še sedaj funkcijonira; v Ptuju sta na dan volitve v mestni skupini mestni župan in namestnik načelnika v okraju zastopu, tedaj dva od cesarja v službi potrjena funkcionarja, vladnega komisarja kateri je predpoludnem volitev redno in postavno vodil v gostilni, kamor navadno zahaja, insultirala. Ko je on k njijinej mizi, kakor vsak dan prišel, ustala sta, polne čaše piva zapustila, in odšla, ne da bi ga pozdravila. V drugi sobi pa mimogrede rekla, da naj rajši v klerikalno družbo zahaja. Če bi se kaj takega na Ogerskem ali Hrvatskem dogodilo, kar v Ptuju in kar v Slov. Bistrici, bi se mestni zbor razpustil, in vladni komisar nastavil, v Bistrici in Ptuju pa nemškutariji slobodno Slovencem po glavah hodijo. — To je naše stanje pod Taaffejevo vladom, kako torej še morejo slovenski poslanci pri vsaki priliki, kadar jih grof Taaffe le s pol očesom pogleda, s kipečim srcem vzkliknoti: „Ich stehe der Regierung immer zu Diensten.“ Kaj takega more le neki gospod tam notri na Notraujskem razumeti. Nam štajerskim Slovencem pa pod Auerspergovou vladom ni bilo slabje, kakor pod Taaffejevo vladom, in nam ne bo boljše, dokler je g. Kübeck deželni namestnik v Gradi. Na vsak način se bode moralno kaj predragačiti, kajti tako stanje je nezmožno in nad 400.000 Slovencev je zaviso od milosti in nemilosti brezozirnih Nemcev. Povedal bi lahko še več, a bojim se, da sem itak že preveč.

zemljedelja; on je izučil razne posebnosti rastlin in naučil ljudi zdraviti bolezni. Skrbec za kanalizacijo dežele, izkopal je cele reke. Za njegovega carstvovanja so začeli slikati zmaja, kateri se je dozdaj ohranil na znakih carske vojske. Zgodovina pripoveduje o pojavi tega fantastičnega konja, kakor o jednem onih čudežev, katerih je tako bogata starinska doba.

Naslednik Čeng-Nunga, car Žon, nadaljeval je delo svojih prednikov, osnoval je zvezdarno, uvel ladije, denar, vozove in orodje za določitev vetrov. Objavil je navod zdravilstva. V njem se prvakrat nahaja izraz: „potipati žilo“. Cene blagu so se za njegove vlade uravnale, on je rekel: „biser je dražji od zlata.“ Žena tega cara je prva začela gojiti sviloprejke.

Za vlade Žona se je prvakrat administrativno razdelila država. Združenje osem, druga drugej so sednih hiš, se je imenovalo vas; tri vasi so sestavljale sosesko, tri soseske občino. V podprefekturo se je štelo pet občin; deset podprefektur je sestavljalo departement, deset departementov — okraj, deset okrajev — provincijo.

Vladanje Žonovih potomcev začenja se 2399. l. in traja do 1980 pred Kr. r.

Vsi naštetni carji štejejo se mej svetnike. V

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. septembra.

Česki listi različno sodijo o Herbstovem predlogu, da se okraji razdele po narodnosti. „Politik“ se hudo protivi taki delitvi in pravi, da bi to bil korak k delitvi českega kraljestva. Zato pa večina deželnega zborna nikdar ne more glasovati za ta predlog. Drugače pa sodi „Pokrok.“ Po njegovem mnenju se ta predlog dosti loči od prejšnjih zahtev Nemcev. Vidi se, da se stvari na bolje obračajo. Ta list nema nič proti temu predlogu. Samo temu ne more pritrdiriti, da bi se uredi druge instance razdelili. Z razdelitvijo okrajev po narodnostih bi se tudi zmanjšalo nasprotje. Iz tega, da Riegrov organ tako piše, da se sklepati, da več českih poslanec resno misli ustrezni želji Nemcev, kolikor je moč brez škode za Čehe.

Vnanje države.

Na Laškem neso vič kaj zadovoljni s **shodom treh cesarjev**. Vidijo namreč, da je s tricarsko zvezo vsa veljava tripelaliance, o katerej se je toliko govorilo in pisalo, pokopana. Reforma misli, da se je v Skiernewicah sklenila zveza za utrjenje in širjenje konservativizma. Tam se gotovo ni ukrepalo samo proti anarhizmu, temveč tudi proti liberalizmu, kajti Rusija, Nemčija in Avstrija ne delajo mej anarhizmom in liberalizmom nobenega razločka in hrepene po reakciji. H konci pravi ta list, da se nadeja, da se Mancini ne bodo več dal iz Berolina voditi za nos.

Še ni prvi **bolgarsko-srbski** spor poravnani, že se kaže novo nasprotje. Bolgarska vlad je storila neke naredbe, ki bodo škodovale semnju v Zajecaru, katerega pogostem obiskujejo bolgarski kupci. Ukažala je z vojaki močno zastražiti mejo, kar močno ovira promet, ter uvela visoko uvozino in izvozino. V Belgradu iz tega sklepajo, da Bolgarija boče začeti s Serbijo ekonomično borbo. Srbska vlad se je že zaradi tega pritožila v Sofiji in zažugala z represalijami.

Podpolkovnik Alšanov, načelnik uprave v Mervi, imenovan je prvim **ruskim** komisarjem za reguliranje rusko-afganske meje. Ruska komisija snide se v Tiflisu z angleško komisijo za reguliranje angleško-afganske meje, katerej načelnik je general Lamsdan. Iz Tifisa odpotujeti vkupe obe komisiji čez Teheran dalje.

Ker so se odpravile avstro-egerske pošte v Bolgariji, se bodo razširil delokrog avstro-egerskih pošta na **Turškem**. Vsprejemale bodo odslej tudi denarna pisma v razne evropske dežele. Taka pisma se bodo pošiljala le čez Trst.

Belgijski kralj vsprejel je predvčeraj liberalne župane, kateri so bili podpisali izjavo proti novemu šoiskemu zakonu. Rekel jim je, da se ni mogel ozirati na njih peticijo, kajti dobil je tudi več peticij v nasprotnem smislu. Zaradi teh različnih izjav je sodil, da baš zbornici zastopati voljo večine belgijskega prebivalstva, in kot ustavni vladar akceptoval njijino mnenje. Rekel jim je, da bodo ostal zvest svojej prisegi, in si vedno prizadeval ohraniti parlamentarizem. Nikdar ne bode delal razločka mej Belgiji. Potem se je z župani posvetoval o posledicah, katere bode imela izpeljava novega šolskega zakona.

Na **Angleškem** je vsa pozornost obrnjena na volilno reformo. Vse je radovedno, kaj bodo storila zgornja zbornica, ko ta stvar zopet pride v posvetovanje. Zdaj se govori, da bodo Parnelli s svojimi privrženci v spodnji zbornici glasoval proti volilnej reformi. S tem bi se liberalna večina skrila in zgornja zbornica bi vsled tega dobila nov pogum

tej dobi se carska oblast še ni podredovala. Vsak car je pred svojo smrtno izbral najvrednejšega, da zasede prestol, in se odpovedal svojim častem njemu v korist.

Za vlade poslednjega svetega carja, t. j. okoli 2,000 pred Kr. r. bila so izvršena, kakor pripovedujejo zgodovinarji, prva hidravlična dela. Za njegove vlade dogodil se je velik poplav, ki je prouzročil veliko nesreč. To je jedini dogodek, ki more imeti kako zvezo z vesoljnim potopom. Treba je samo še vedeti, se li ujema čas. Pa to vprašanje nema posebne zanimljivosti, kajti dokazano je, da potop ni bil vesoljen. To je kratek izvleček iz naših letopisov, ki pa ni zanimljiv zaradi strašnih mitologičnih pravljic. Prosto, korak za korakom se pred nami razvija podoba prvočne civilizacije. Mi visoko cenimo vse, kar ima starinski značaj. Mej ohranjenimi narodnimi sporočili se visoko cenijo ona, ki govore, da se je civilizacija razvila neposredno po volji božje previdnosti. Mi radi družimo svoje naprave z višjo voljo. Ravno tako, kakor so zakoni, katere je dal Mojzes hebrejskemu narodu, bili pisani od Boga samega. Kristijani naj se ne čudijo našemu spiritizmu, kajti spiritizem je tudi podlagi njih veri.

(Dalje prih.)

in zopet zavrgla volilno reformo. Posledica temu bi bila, da bi vladu razpustila parlament. Pri novih volitvah nadajo se Parnellovi privrženci pridobiti več sedežev. Irci so že pri poslednjem posvetovanju o volilnej reformi tako omahovali, kam bi se obrnali. Ko bi bili upali s svojim glasovanjem podreti volilno reformo in ž njo vladu, bili bi to gotovo storili. Ko so pa videli, da ima vladu večino brez njih, so pa glasovali ž njo. Sedaj se pa ne ve, kam se obrnejo, ko je vladu v zgornjej zbornici treila na tako napsotstvo, ter bi bila moralčno prisiljena razpustiti parlament, ako ne dobi v spodnjej zbornici znatne večine.

Vedno je več upanja, da bodo Grover Cleveland izvoljen predsednikom severnoameriških držav. Več držav, ki so bile z začetka proti njemu, se sedaj nagiba na njegovo stran. Želeti bi bilo, da bi bil izvoljen, ker se sploh hvali, da je tako davrit in pošten mož. Mnogo je pa tudi od tega zaviso, kako bodo volitev izpala, kam se bodo nagnili Irci, katerih je tako veliko v Ameriki. Govori se, da bodo glasovali za Blaina, ker je ta sovražnik Anglike. Drugi pa zopet misijo, da to sovraštvo ne bodo zapeljalo Ircev, ker je Blaine baje tudi velik nasprotnik ameriških Ircev.

Mehikanski kongres se je otvoril z izjavo predsednika Gonzalesa. Ta izjava naznana, da se bodo predložila kongresu osnova za diplomatsko zvezo z Anglico. Posebna komisija kmalu odide v Kitaj in Japan, da tam storí vse potrebno za razvoj mehiške trgovine; nadalje naznana predsednik predloga novega carinskega tarifa.

Dopisi.

Iz Zagreba 18. septembra. [Izviren dopis.] V Jaski dogodil se je po izvolitvi Kamenara obzavovanja vreden eksces. Kandidat je tamo Kamenar od stranke neodvisne, župnik Kučas od stranke prava in Krestč od vladine stranke. Ker je Kučas imel največ glasov, so vladini pristaši dali svoje glasove Kamenaru in tako je propal pri volitvi kandidat stranke prava. Po volitvi sprli so se volilci neodvisne in Starčevičeve stranke mej seboj tako, da jih je prišla mirit žandarmerija, pa ko je priletel jeden kamen mej žandarje, so ti začeli streljati v množico in so ostali na mestu trije mrtvi in do petnajst ranjenih.

Glede volitve v III. Zagrebškem kotaru mi je dodati, da je Starčevičeva stranka bila teden dni pred volitvijo zmage gotova s 40 glasovi večine, a ker so se korteši preveč na glas hvalili, je vladatel telegrafično poklicala v Zagreb vse tiste činovnike, ki so že pred leti odšli iz Zagreba, a so njihova imena še ostala v izbornih listinah, ker jih nihče ni v pravem času izreklamiral, in s tem načinom, pa ker se je nekoliko kupljenih volilcev izneverilo, je Starčevič propal. Znatenito je, da ni prišel volit nobeden kanonik, a da so vsi židje glasovali za kanonika Gaspariča. Mrazovič ne kandidira nikjer, a dr. Derenčin je v Djskovem podlegel; z druge strani pak je propal v Sotinu dosedanji saborski podpredsednik Mirko Horvat napram neodvisnemu profesorju Tadiji Smičiklasu.

Nadalje so izvoljeni: Od Starčevičevcev: dr. David Starčevič v Čabru, Valušig v Delnicah, Liebhard v Selih (proti neodvisnemu dr. Vidriču), Obad v Bistri, Pisačić v Sv. Križi, dr. David Starčevič v Vojnem Križi (proti Miškatoviću), dr. Hinkovič v Ivaniču, dr. Fr. Pilepić v Karlobagu, Milan Pavlovič v Brinji, dr. Gr. Tuškan v Švarči, Makso Lončarevič v Oriovci.

Od neodvisne stranke: Sladovič v Pregradi, Fröhlich v Ravnem, Beruta v Koprivnici, Iv. Pintar v Vel. Gorici, dr. Majcen v Krapini.

Od vladine stranke: V Sv. Ivanu Žabno pop Šandor Nikolić (proti neodvisnemu Cernadku), v Garešnici Leop. Davidović, v Trostvu pop Steković, v Virovitici Lad. grof Pejačević (proti Starčevičjancu dr. Tkalcu), v Suhem polji A. Janković, v Dolj. Miholjev Mih. Zindl, v Boboti pop Tošo Mikoević, v Ilok dr. Jovan Subotić, v Irigu Vaso Gjurgjević, v Slunji pop Peter Grba, v Brodu dr. Izidor Kršnjača (proti neodvisnemu dr. Pilaru), v Moroviću St. Popović, v Ivanci Koloman Mikšić, v Požegi Filip Thaller, v Viličselu prof. Pavić.

Vladina stranka dobila je dozdaj 4 kotare proti neodvisnjakom, 4 proti divjakom, 2 proti Starčevičevcem, vklj. dobila 10 novih kotarov, starini pa je izgubila 2 proti neodvisnjakom, 9 proti Starčevičjancem, 1 proti divjakom, vklj. izgubila 12. Efektivna zguba 2 kotara.

Neodvisna stranka dobila 2 kotara proti vladinej, izgubila pa 4 proti vladinej stranki, 1 proti Starčevičjancem. Efektivna zguba znaša 3 kotare.

Stranka prava izgubila 2 kotara, dobila 9 od vladine stranke, 2 od divjakov, 1 od neodvisne

stranke. Vkupe dobila 12 kotarov, efektivno dobila 10 kotarov.

Dvajaki dobili 1 kotar proti vladu, a zgubili 4 proti vladu, 2 proti Starčevičjancem, efektivna zguba 5 mandatov.

Iz navedenega se vidi, da ni na Hrvatskem dosti stalnega prepričanja v političkih zadevah.

Iz Podbrezja nad Kranjem 17. sept. [Izv. dop.] (Še jedenkrat o klancih na državni cesti.) Dopis od 24. avg. t. l. v št. 196 tega lista redil je sad, kajti gledé odstranjenja strmih klancev in gledé krajšega združenja zanimljivega Tržiča zaradi toliko prometa z železnicno postajo v Podnartu, pričelo se je plodonosno gibanje po vseh bližnjih katastralnih občinah in izid tega bila je prošnja na c. kr. deželno vlado.

Ta prošnja, razume se, pisana le v domačem jeziku, podpisana od najbolj važnih osob, ne le iz dotičnih katastralnih občin, ampak mnogobrojno tudi od prvih osob iz Tržiča, bila je izročena posebnej deputaciji in ta obstoječa iz g. A. Jegliča, deželnega računovodje na Goriškem in posestnika v Podbrezji, g. Al. Pavlina, veletržca z vinom in veleposestnika tudi v Podbrezji itd. jo je danes osobno izročila deželnemu predsedniku baronu And. Winklerju, ki se je tako prijavno za to stvar zanimal. Tako važna in trem okrajem tako neobhodno potrebna stvar pričela je s tem svoj uradni pot, po katerem bode gotovo kmalu dozorela do ugodnega uradnega predloga, in tega porok nam je za občeno korist vneta skrb našega deželnega predsednika. Da bodo naši gg. državni poslanci to nujno zadevo o svojem času po vsi svoji mogočnosti v državnem zboru zastopali, tega smo si gotovi. Gledé, da je klanec v Gobovcah (državna zadeva) ob jednem v prvi zvezi s cesto od Krope čez most v Podnartu do Tržiča, podala se je ob jednem deputaciju zarsdi te zadnje deželne zadeve k svojemu deželnemu poslancu g. Klunu, ki se je zelo potrudil poizvedeti vse razmere in obljubil prizadevati se, da bode okrajna cesta od Krope do Tržiča vsprejeta mejo deželne ceste, kar bi bilo najbolj pravično, kajti isto cesto rabijo trije okraji, ter nje vzdrževanje stane posamičnim občinarjem preveč truda in troškov.

Podbrežani! ker je vaš kraj se tako priljubil tujcem, naj vam bode precej tudi še daljna skrb, osnovati si bralno-pevsko društvo. Proč z umazanimi pesnimi; pokažite tujcem, da ste tudi omikanji, in dobrih nasledkov se boste gotovo veseli. Vsak začetek je težaven, pa najdejamo se, da, kako se tega dela poprimejo domači Podbrežki gospodje, katerim je mar za narod in omiko, bode stvar kmalu gotova.

P o d b r e ž a n .

Iz Črnomlja 15. septembra. [Izv. dop.] Gospod urednik! dovolite mi še zadnjo besedo o našem vodnjaku ali kapnici, samo o „rupi“ ne, ker znamo pomen te zadnje besede, in tudi vemo, da je ta izraz rabljen le v to, da bi se svetu smešilo to prepotrebno delo. Dopisnik-nasprotnik trdi v 208. štev. Slov. Naroda, da se z ozirom na to, ker ni vodnjak studenec-izvir, ampak le kapnica, — „zasluge g. Šuštaršča na ništico znižajo.“ Nečemo govoriti o zaslugah županovih, a gola resnica je: 1. da mesto Črnomelj do sedaj ni imelo ni jednega vodnjaka; 2. da smo pili Lahino in Dobličko, ki obtekti Črnomelj kot poluotok in kjer perejo perilo poleg Črnomeljcev, tudi vaščani iz Loke, Kočevja etc.; tako umazana voda pa vzlasti ob epidemijah, katere neso pri nas redke, ni najboljši; zdaj imamo vendor dobro filtrirano vodo. 3. V vodnjaku samem izvira tudi voda, a ne v taki množini, da bi zadostovala mestu med 1000 duš broječemu. 4. Prebivalci našega mesta smo vsi hvaležni za napravo tega vodnjaka. Vprašamo torej: kdo ima toraj zaslugo, tisti, ki je misel in potrebo o vodnjaku sprožil in jo izvršil, ali oni, ki zdaj proti županu piše?

Da je tudi trditev neresnična, ki slove: „a odslej ne bodo mogle več ženske, ampak prav močni možaki sesalko goniti“ — vemo, ker vendor ženske, in celo otroci gonijo sesalko in vodo odnašajo — in g. urednik! vsak človek iz Črnomlja vam resnico lehko pove, da lehko otroci sesalko gonijo. G. župan ni delal ničesar na svojo roko, ampak po ukrepu mestnega zborna, ki je njemu in g. Jeršinoviču izročil napravo vodnjaka. In g. dopisnik, mar li vi mislite da moreta omenjena gospoda čudeže delati?

Kako hudomušno piše g. dopisnik, uvidi se iz tega, ker se nevednega dela o ustanovljenej posojilnici in posipanji trga, ki je prvo že postavno naznanjeno, za drugo pa je bilo po mestuem bohnarji oznanjeno, da mora vsak hišni gospodar

skrbiti za to, da pripravi pred svojo hišo potrebno količino stolčenega kamena, et facta loquantur.

Domače stvari.

— (V današnji III. seji deželnega zборa kranjskega) stavila sta gg. poslanca Svetec in vitez Schneid svoja predloga. (Glej prvo stran.) G. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški utemeljil je svoj predlog zaradi upeljave slovenskega jezika pri deželnih uradih. Predlog se je izročil upravnemu odseku v poročanje. Na predlog poslanca g. Kluna, poročevalca v odseku za pretres deželnoodborovega poročila se je sklenilo, da se deželnemu odboru naroči, naj deluje pri višjih šolskih oblastih na to, da se upelje slovenski pouk za grški jezik na gimnazijah in da se dovoli deželnemu odboru kredita 1000 gld., da pospešuje izdavanje slovensko-grške slovnice in latinsko-slovenskih vaj, katere je treba na novo izdati, kakor tudi grško-slovenske vaje. G. Dežman se je protivil tem predlogom in želel, da se izroči finančnemu odseku, a ni mu obveljalo. Potem se je rešilo mnogo računskev sklepov proračunov in peticij. Na predlog g. dr. Poklukarja kot poročevalca upravnega odseka izroči se prošnje učiteljske skupščine Litijskoga šolskega okraja zavolj premembe nekaterih določil v postavah za ljudske šole in prošnja občine Šmartinske poleg Litije za uvedenje poludnevnega pouka na šoli v Šmartnem in za omejenje učenja nemškega jezika šolskemu odseku, kateri se voli v ta namen na novo. Izvoljeni so gg. dr. Voščak, Klun, Svetec (načelnik), vitez Schneid, Šuklje, Dežman in baron Taufferer. Prihodnja seja je v tork ob 10. uri.

— (Vsi obrtniki okolice Ljubljanske), kakih 1200, bili so danes po c. kr. okrajinem glavarstvu v prostore starega strelšča povabljeni, da si ustanove zadruge. Od trgovske in obrtne zbornice bila sta navzočna svetnika gg. Pakič in Klein, pa tajnik g. J. Murnik.

— (Kontrolni shod) za reserviste v Ljubljani bode 11. oktobra t. l. ob 9. uri zjutraj v vojašnici pri sv. Petru. Posebna vabila se ne bodo razposlala. Pokontrolni shod bode v 2. dan novembra.

— (Na Vrhniku) začeli so 18. t. m. pod nadzorstvom g. Šulca iskati v Ljubljanci „starinskih reči“ in nameravajo to delo nadaljevati še več dni — mogoče celi teden. V ta namen najeli so dva mornarja — potapljalca, katera iščeta in brskata pod vodo; a prvi dan neso dobili nič posebno zanimljivega, upajo pa, da jim bode v prihodnje sreča milejša, zlasti zato, ker je ondotni ribič našel že nekaj mečev iz rimskih časov, katerih jednega je kupil Ljubljanski muzej od g. Goloba za 60 gold.

— (V Šent-Vidu nad Ljubljano) bode prihodnjo nedeljo popoludne ob treh preč. g. stolni župnik A. Urbaš slovesno blagoslovil novo šolsko poslopje. Slovesnosti udeležil se bode tudi okrajni glavar, blagorodni g. Mahkot. — Šent-Vid v vsakem oziru hitro napreduje.

— (Iz Ptuja) se nam v 17. dan t. m. piše. Ptujška gimnazija dobila je v osobi nekega Tochaleta nemškega ravnatelja, Slovence je „nemški“ deželni odbor štajerski popolnem prezrl. Zdaj sta na našej gimnaziji še dva slovenščine zmožna profesorja. Prav po Schreinerjevem receptu gre. Nekako čudne stvari se gode pri vsprejemajo dečkov v gimnazijo, kajti ravnatelj ne zna nič slovenski, dečki pa nič nemški. Res žalostno na slovenskih tleh. — Govori se tudi po našem mestu, da bode dr. M. helič učitelj telovadbe na našej gimnaziji, kar pa se ve da ne moremo verjeti.

— (K hrvatskim volitvam.) Včeraj je bilo dovršenih 79 volitev, danes so volitve v 16. jutri po v 15 okrajib. Starčevičevci priborili so do včeraj 23 sedežev, poslanec pa 21, ker je dr. David Starčevič v treh okrajib (Koprivnici, Križi in Čabru) izvoljen. Miškatovič do sedaj še ni dobil sedeža, kajti v Križi podlegel je dru. Davidu Starčeviču. Kakor poroča Agramerica, katerej prepuščamo odgovornost, pripeljal se je dr. David Starčevič v 9. uri zjutraj s 30 vozovi v Križ ter pred volitvijo nagovoril volilce. Po govoru pa je razvil narodno zastavo rekoč: Kdor je za domovino, pridi pod mojo zastavo. Kdor je za-me, je za cesarja! Godba zasvira cesarsko himno in kompanija vojakov, ki je bila na volišči je po predpisu himni salutovala. To je na graničare napravilo tolik utis, da se kar v tolparh prestopali pod Starčeviča prapor! Tako, kakor že omenjeno, poroča Agramerica.

— (P. Vesteneck) s polnim rodbinskim imenom Moric Fränzl vitez Vesteneck umrl je, ka-

kor poroča „Danica“ v 26. dan julija t. l. v Mopeji v južni Afriki. Pokojnik poročil so je 16. jun. 1841 na Dunaji, dovršil 1858. leta gimnazijo v Ljubljani, po dovršenih pravoslovnih študijah pa ustopil k jezuitom, v zadnji čas pa k trapistem. Vročica bila je baje uzrok njegove smrti.

— (Premije) za cepljenje koz so dobili: Prvo v znesku 63 gld. g. Ed. Globočnik, okr. ranocelnik v Cerkljah; drugo (52 gld.) g. Bachmann v Ilirske Bistrici; tretjo (42 gld.) okrajni ranocelnik Karol Peterzel.

— (Tatvina.) Bivši prismojeni bišni posestnik, Fran Paver, pokral je nekaj železne pri stavbah in jo hotel prodati, a je bil prijet. — Na Rudolfovi železnici pa je kral delavec Zdešar bakrene plošče. Njegovo ženo, ki je hotela nakradeno blago spraviti v denar, so prijeli. Moža so izročili deželni sodnji.

— (Iz neveril je) služnik g. R. Pirkerja 32 gld., katere mu je izročil, da bi plačal na železnici nekaj blaga. Pobegnil je baje v Zagreb.

— (Umrli) je notar Karol Sirk v Brežicah. Želeti bi bilo, da bi odslej notarijat v Brežicah prešel v roke narodnjaka.

— (Tržaški „Sokol.“) Izrednega občnega zboru v 14. dan t. m. udeležilo se je 82 članov, kar je gotovo veliko in kaže izredno zanimanje in vnetost za društvo. Predsednikom bil je izvoljen g. Ivan Valenčič, trgovec, odbornikoma: g. Ivan Lavrič in g. Bunc.

— (Cesarski dar 25 cekinov) pri konjskem premiranju in pri dirki v Ljutomeru je dobil g. Anton Petovar iz Bunčan.

— (V Žavci) se je ob premiranji konj prodalo 23 žrebet po 230—600 gld.

— (Ovočje) sedaj lahko na vsaki postaji železniški vsprejemajo za direktno pošiljatev v severna nemška mesta. Tarife so znižane, tako da za 100 kilo voznina znaša n. pr. v Berolin od Brežic 6·02 mark, od Sevnice 5·88, Celja 5·72, sv. Jurija 5·65, Ptuja 5·51, Maribora 5·41 in Ermauža 5·31.

— (Trtna uš.) Meseca avgusta se je v vignogradih Zdolske pa tudi Videmske fare prikazala na listih neka ušica, ki smo sploh o njej mislili, da je trtna uš (Phylloxera vastatrix), ali potolažili so nas, da je cicada vini, to bilo bi po naše kobilica. Iu v resnici! Ako si se ušice dotaknil, odfrknila je kakor kobilica. Ali ta tolažba je kratko trpela. Pregledali so omenjeni fari, ter zasledili pravo trtno uš na Libni in v Starem gradu Videmske, v Čelih, v Pieterjah in Ravnah Zdolske fare, na posamičnih krajih. Kaj pa bomo sedaj? Komisija bode odločila, kaj je storiti. Najbrž bodo sklenili posamične okužene „plehe“, ki niso obširne, posekati, korenine poruvati in na mestu zažgati, dotične plehe pa z žvepleno-ogljenjem zaliti, ter na ta način vsaj za čas, kolikor toliko, druge vinograde teh krajev ovarovati. Dotični bodo odškodovani po postavi, drugim, če še mogote, bo pa tako tudi pomagano in nevarnost odvrnena. Vsaj tako gospodje mislijo.

„Slov. Gosp.“

— (Razpisano) je mesto okrajnega ranocelnika v Kamniku. Letna nagrada 147 gold. Prošnje do 31. oktobra t. l. Dalje je razpisana služba okrajnega živinozdravnika na Ptui in se morajo prošnje predložiti do 31. oktobra c. kr. namestniji. Zahteva se znanje slovenščine, menda à la Wagner.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Inomost 19. septembra, Cesar in nadvojvoda Rainer na potu v Stams sta pri najlepšem vremenu se peljala skozi Inomost, kjer ja je na kolodvoru namestnik najudaniše pozdravil. Ogromna množica ljudij bila je na krasno olepšanem kolodvoru ter pri prihodu in pri odhodu cesarja navdušeno pozdravljala. Namestnik peljal se je s cesarjem v Stams. Cesar se vrne ob 11 $\frac{1}{2}$ uri v Inomost. Mesto je povsod bogato okrašeno, vse v zastavah, izvrsten utis. Nadvojvoda Henrik, avstro-egerska poslanika Ottenfels in Wrede prišli so semkaj pozdraviti cesarja.

Napolj 19. septembra. Od 17. t. m. o polunoči do 18 t. m. o polunoči 510 ljudij zbolelo, 230 umrlo.

Moskva 18. septembra. V Saratovskej in Kazanskej guberniji zapal je sneg in navstal hud mraz. Tudi iz Orenburga se poroča o snegu in mrazu. Vsled neprestanega dežja je veliko žita na polji ostalo.

Razne vesti.

* (Šolanje dveh avstrijskih častnikov v Parizu.) Kakor poroča vojni list, namerava c. kr. državno vojno ministerstvo meseča oktobra t. l. dva avstrijska častnika poslati v Pariz, da se bosta za c. kr. vojaške vzgojevalne in izobraževalne zavode in za kadetne šole popolnem priučila francosčini in po povratku kot učitelji tega jezika učila po teh šolah. V tujini ostane 10 mesecev. Posebna iz vojaških strokovnjakov sestavljena komisija bo po preskušnji, katerej se imajo prositelji za učno potovanje podvreči, odločila, katera častnika se pošljeta v Pariz. Dobila bosta za potovanje tja in nazaj pavšale 150 gld., 300 gld. za napravo civilne obleke, svojo in za slugo zistemizovano plačo in mesečno doklado 130 gld.

* (Skierniewice), ki je zdaj v vseh ustih in po sestanku treh cesarjev pridobilo zgodovinsko imenitnost, je mestece, ki broji okoli 5000 prebivalcev. Po železnici je iz Warszave tikaj jedno uro. V Skierniewicah se stekajo železnične proge iz Poljske v Prusijo in Avstrijo in iz Skierniewic v Warszavo. Na postaji je velik in lep kolodvor, drugi (specijalni) kolodvor pa je pri graščini Skierniewiški. Graščina Skierniewice je v jedno nadstropje zidano poslopje sredi prostranega parka. Prostori v graščini niso baš posebno veliki, a izredno okusno opravljeni. Lepše sobe odstopil je car svojim visokim gostom, zanj in za carico odločene so samo štiri sobe. Ministri in spremstvo razvrščeni so bili v dveh stranskih poslopijih in ker je še prostora pomanjkovali, morali so nekateri dostojanstveniki kakor knez Ščerbatov, knez Vačnadze stanovati v šotorih, dočim je moral veliki knez Vladimir Aleksandrovč v nekoliko oddaljenem gradiču „Sobedjani“ stanovati.

* (Juan Pinto, — najslavnnejši pevec v nebesih in na zemlji.) Preteklega stoletja v Madridu umršega slavnega tenorista Juana Pinta so mej veliko slovensostjo v jednej tamoznih cerkvah pokopali in mu postavili nad gomilo spomenik s temlejko originalnim napisom. „Tukaj počiva Juan Pinto, Orlje Španjolski. Dospevši v nebesa, je svoj mili in sladki glas združil z glasovi angeljskimi. Ko ga je pa Gospod Bog tako lepo peti čul, mu je njegovo petje tako dopslo, da je rekel nebeščanom: „Molčite, otročiči! Naj poje nam Juan Pinto, pevec in muzik našega ljubega sina, mogočnega gospoda in kralja Španjolskega!“

* (Vsi — razun župana.) Angleški glumač Foote je, potujoč po zapadnem Angleškem, nekega dne obedoval v mestnej gostilni. Po obedu ga pri plačevanju računa vpraša krčmar, je li s kosilom zadovoljen. „Jaz sem jedel tako izvrstno“, reče na to igralec, „kakor nobeden človek v vsej Angleški.“ „Razun župana“, glasno in živo ugovarja krčmar. — „Jaz nikogar ne izvzamem.“ — „Vi morate župana izvzet!“ — „Tudi župana ne“, se silno in močno hduje Foote. Navstal je zaradi županove izjeme brzo tako silen in bud preprič, da je oštir, ob jednem tudi policijski sodnik, glediščnega igralca prijel in peljal pred župana. „Gospod Foote!“ pravi častiljivi župan, „vedite: v našem mestu vlada od pametnika lepa navada, da pri vsakej stvari župan dela izjemo in da v bodoče ne boste več pozabili naših zgodovinskih šeg in navad, Vas takoj kaznjujem z jednim šilingom ali pa s peturnim zaporom, kakor Vam ljubše.“ Foote je bil primoran plačati denarno kazeno. Iz dvorane odbajajoč pa dobro poučen reče: „V vsem svejem življenju še nesem videl večjega osla, nego je ta oštir — izimši (in tu se prikloni pred županovo visokostjo) gospoda župana!“

* (Kitajsko povabilo h kosilu.) Nek evropski kupec je dobil od bogatega Kitajca povabilo h kosilu. To je bilo pisano na velik rdeč papir z velikimi kitajskimi črkami in zamotano v velik rdeč zavitek. Glasilo se je: „Gross, velik mož, dvajseti in osmi dan tega meseca ob štirih piž vino, piž čaj, ježi riž. Wakwak (ime vabiteljevo) napravi svoj poklon.“ — Pojedina je bila izvrstna in bogata. Mnogo slastnih in okusnih jedij kitajske kuhinje so donašali sluge na mizo, dočim je navadno pasje meso, kot posebna in Kitajcem priljubljena slastna jed, samo zaradi evropskega gosta izstalo. Le v trdo kuhanja jajca, katera so pred kuho že jedno celo leto v zemlji zakopana ležala, neso našemu zemljaku kaj posebno dišala in teknila.

Zahvala.

Najiskrenješo zahvalo izreka podpisani odbor velečastitemu gospodu Božidarju Raiču, državnemu in deželnemu poslancu, župniku pri Sv. Barbari v Halozah itd., za velikodšnji dar 200 goldinarjev v korist „Narodnemu domu“. Slava vzhlednemu domoljubu!

V Ptui, v 18. dan septembra 1884.

Cítalnični odbor.

Migljaj uradništvo. V velikem delu sedeče životarenje je največkrat uzrok bolestim na jetrah, zlatej žili, zasedenju krv itd., katerim boleznim sigurno odpomore Mollov „Seidlitz-prašek“. Škatljica z navodom rabe stane 1 gld. Vsak dan ga razpoložilja proti poštnemu povzetju A. Molli, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Mollov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

12 (690—8)

Št. I. (Nepar.) Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pred. 290.

V soboto 20. septembra 1884.

JAMSKA IVANKA.

Izvirna opera v treh dejanjih, spisal Miroslav Vilhar, uglašbila M. Vilhar in G. Schantel.

Cisti dohodek te predstave, pri katerej sodelujejo iz posebne prijaznosti gospa Emilia Gerbičeva, operna pevka, gospa Dragoila Odijeva, član „zemalskega narodnega kazališta“ v Zagrebu, in sl. pevski zbor Ljubljanske Čitalnice, je namenjen v korist

„NARODNEGA DOMA“.

OSOBE:

Vladimir, Jamski vitez	—	gospod Novak.
Ljudmila, njegova soprga	—	*
Ivana, njuna hči	—	*
Bogomil, njuni sin	—	gospod Štamcar.
Miroslav, Kalški vitez	—	gospod Meden.
Konrad Eichenthal, nemški vitez	—	gospod Danilo.
Marko, Maligradski vitez	—	gospod Kocelj.
Otmaj, Vladimirjev,	—	gospod Verovšek.
Marcel, Miroslavov,	—	gospod Petrič.
Gregor, Markov,	—	gospod Vrtnarič.

Vitezi. Gospé. Lovci. Vojaki.

* * * Ljudmila — gospa Odijeva.

* * * Ivanka — gospa Gerbičeva.

Pri predstavi svira godba slav. domačega peš polka baron Kuhn št. 17.

Ustoppina: Parter in lože 60 kr. — Fauveuil v parterji 1 gld. — Sedež v paterji 80 kr. — Sedež na galeriji 60 kr. — Galerija 20 kr. — Garnizonski in dijaški biljet 40 kr. Lože se dobivajo pri kustosu g. Šešarku v Čitalnici, pritličju.

Kazza se odpre ob 1/7. ur. — Začetek ob 7. ur.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
18. sept.	7. zjutraj	743.68 mm.	+ 11.4°C	brevz.	mugla	
	2. pop.	741.60 mm.	+ 21.6°C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.72 mm.	+ 16.0°C	brevz.	jas.	
Srednja temperatura + 16.3°, za 2.5° nad normalom.						

Dunajska borza

dné 19. septembra t.l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 80	kr.
Srebrna renta	81	90
Zlata renta	104	60
5% marčna renta	95	85
Akcije narodne banke	852	—
Kreditne akcije	295	60
London	121	75
Srebro	—	—
Napol.	—	68
C. kr. cekini	—	77
Nemške marke	59	70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	95
Ogrska zlata renta 6%	122	70
" papirna renta 5%	92	75
5% štajerske zemljische, od. e. oblig.	88	80
Dunava reg. srečke 5%	105	—
Dunava reg. srečke 100 gld.	115	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	20
Tramway-društvo, velj. 170 gld. a. v.	211	25

Hiša na prodaj
je v Ljubljani, Hrušove ulice št. 14, obstoječa iz 7 sob, ravno toliko kuhinj, drvarnic in 3 kleti, potem 1 prostorne shrambe za šoto in primerno velikim dvoriščem. — Najemščina hiše znaša 356 gld. in je po davkih, ako se odobjejo udruževalni stroški in davki, vredna čez 4800 gld. Hiša je prosta dolga in se proda, ker posestnik ne stanuje v Ljubljani, prostovoljno za 4500 gld. Od te svote se mora 3000 takoj plačati, ostali znesek pa zamore ostati proti 5% obresti uknjižen v zemljiskih knjigah.

Opomin se, da je hranilnica na hišo svoto od 1500 gld. posoditi obljubila, katere zamore kupec takoj tamkaj vzeti.

Natančneje pove iz prijaznosti upravnosti „Slovenskega Naroda“.

(569—3)

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork načinost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“ 4200 ton, 10. oktobra.

„East Anglia“ 3200 „ okolo 25. "

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(552—13)

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen**, generalnega agenta v Trstu.

Nov, majhen, eleganten, prav lahek

Landauer

prodaja (590—2)

po ceni v Igriskih ulicah hiš. štev. 8.

Št. 6474.

(579—2)

Razglas

o oddaji šestih deželnih ustanov in več mest za plačujoče učence na deželni vino in sadjerejski šoli na Slapu pri Vipavi.

Na deželni vino in sadjerejski šoli na Slapu pri Vipavi z dveletnim poukom in slovenskim učnim jezikom izpraznjenih je za prihodnje šolsko leto 1884/5, ki se prične dné 1. novembra 1884, šest deželnih ustanov.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let starci, čvrstega zdravja, lepega vedenja in ki so z dobrim uspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Z ustanovami vsprejeti učenci dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbeti.

Na šolo vsprejmejo se tudi plačujoči učenci, kateri plačujejo po 33 do 50 kr. na dan za hrano in stanovanje in po 20 gld. šolnine na leto.

Lastnoročno slovenski pisane prošnje se imajo do 1. oktobra 1884.

izročiti vodstvu deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu.